

Oponentský posudek

diplomové práce Martiny Vídenové

Cecilská jednota v pražském hudebním životě

vedoucí práce: prof. PhDr. Marta Ottlová

FF UK v Praze

obor Hudební věda

Praha 2016

rozsah práce: 77 s. + XI stran příloh

Diplomová práce Martiny Vídenové se zaměřuje na významnou pražskou hudební instituci, Cecilskou jednotu (Cäcilien-Verein), která po celou dobu své 25leté existence (1840–1865) podstatným způsobem spoluutvářela umělecký i společenský život Prahy. Přesto této instituci dosud nebyla věnována žádná samostatná monografická práce. Výběr tématu lze proto jenom přivítat. Zčásti jde tato práce i „ve stopách“ jiné diplomové práce, která vznikla nedávno a byla zaměřena na další významnou pražskou hudební instituci této doby (H. Matějčková: *Místo Žofinské akademie v hudebním životě Prahy 19. století: koncertní činnost v letech 1841–1850*, ÚHV FF UK, Praha 2010). A podobně jako u Matějčkové lze i u Vídenové konstatovat, že vůbec nejcennější na jejím výzkumu je akcent na práci s prameny.

Důkladnou heuristiku autorka provedla v několika institucích, ale hlavní pozornost věnovala pramenům z archivu Pražské konzervatoře, jelikož mnohé z nich nebyly dosud předmětem výzkumu žádné z dosavadních dílčích studií k tématu. Od studia pramenů se autorka práce nenechala odradit ani ve chvíli, kdy narazila na limity vlastních schopností např. v paleografických otázkách a transliteraci důležitých pramenů nebo v překladech německojazyčných textů. V těchto momentech se obracela na kvalifikované specialistky (A. Jakubcová, V. Hanišová), kterým v úvodu práce děkuje za pomoc.

Sympatické je, že Vídenová nezůstává při práci s prameny jen v popisné rovině ve smyslu výčtů, tabulek atp., k níž se někdy uchylují práce, které poprvé pojednávají o souboru nezpracovaných materiálů. Zasazuje své poznatky do relevantního kontextu a prameny, příp. další zjištění, se snaží též interpretovat. Hodnotí rovněž dramaturgickou koncepci koncertního repertoáru Cecilské jednoty. Škoda jen, že se tento repertoár nepokusila sepsat, byť třeba jen část, např. se zaměřením na určité časové období. Takovýchto a podobných oblastí, jež by bylo užitečné dále zpracovat, je více, čehož si je správně vědoma také sama autorka, která doufá, že její výzkum podnítí i jiné badatele k další práci na tomto tématu.

Posuzovanou práci jsem přečetl s velkým zájmem, oceňuji zejména autorčin badatelský zápal pro heuristiku. K jejím dílčím formulacím ani závěrům nemám žádné zásadní připomínky. V případě pokračování v tématu, např. při přípravě textu k publikování, však doporučuji ještě ověřit správnost překladů z němčiny. Namátkou jsem například zjistil, že Ulmův citát z Bohemie dostal v českém překladu jiný smysl: „Händel´s für Prag noch neue Cäcilienode“ (pozn. 132) není „Händelova nová Cecilská óda pro Prahu“, jak uvádí český překlad na s. 62, nýbrž Händelova v Praze dosud neprovedená Cecilská óda.

Uvedené výhrady, resp. podněty k dalšímu pokračování na tématu však nic nemění na vynikajících kvalitách práce, kterou plně doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnotit známkou výborně.

PhDr. Jan Kachlík, Ph.D.

V Praze 29. srpna 2016